

‘সপ্তৰ্ষি গুৰুকুল’ ৰ আত্মগীত।

গীতৰ কথা

বচনা - শ্ৰী বমেশ চন্দ্ৰ শইকীয়া।

সুৰ - শ্ৰীমতী ৰুণমণি শইকীয়া

শ্ৰী সুনীতি প্ৰকাশ শইকীয়া

পৰম গুৰু, আদিগুৰু, দীক্ষাগুৰু

নমামো শুদ্ধচিত্তে সমস্ত গুৰু।

নিলয় তুমি মানসপটৰ

শাস্বত সপ্ত ঋষি কুল,

তুমিয়েই সপ্তৰ্ষি গুৰুকুল।

অংকুৰণ-বাৰ ছেপ্তেম্বৰ

চন-দুহেজাৰ বাইশ;

গুৰু-শিষ্য ভকতি ধাৰাৰ

আধ্যাত্ম্য দৰ্শন তোমাতে পায়।

গ্ৰাম্য-সুৰমাৰ জেউতি

পূণ্য মাজুলীৰ মটিয়াবাৰী,

স্থায়ী ঠিকনা তুমি

শিক্ষাৰ অক্ষয় বন্তি

শিশু-কৈশোৰৰ প্ৰজ্ঞাজ্যোতি

তোমাতে বিলীন বহু প্ৰতিভা

শিক্ষা-দীক্ষাৰ তুমি অন্তৰাত্মা

নৱ-উন্মেষ, প্ৰগতিৰ ভেটি।

উজ্বলি থাকিবা তুমি

হই চিৰ জাগ্ৰত প্ৰহৰী

গঢ়িবা মানৱ মনীষী

শত-সহস্ৰ শতিকাজুৰি